

تعیین حالت بهینه حمل و نقل عمومی از دیدگاه کاربر با استفاده از روش تحلیل شبه سلسله مراتبی (مطالعه موردی: چهارراه ولیعصر – میدان آزادی)

محمد مهدی مخملباف^{۱*}، رضا خان محمدیان^۱، علیرضا سمیع عادل^۱، امید عطایی^۱،
سعید طولابی^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد عمران و محیط زیست، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران.

^۲ عضو هیئت علمی، دانشگاه ایلام - دانشکده عمران

*پست الکترونیکی نویسنده مسئول: Makhmalbaf@aut.ac.ir

خلاصه

حمل و نقل عمومی یکی از ویژگی های اساسی و جز جدا نشدنی کلان شهرها به حساب می آید. انتخاب در بین گزینه های مختلف حمل و نقل شهری همچون تاکسی، اتوبوس تندرو، مترو، منوریل و... می تواند از جنبه های گوناگون اقتصادی، رضایت کاربران محیط زیستی و غیره دارای اهمیت باشد. این مسئله خود موجب ایجاد نگرانی بزرگ در ذهن مسئولان شهری شده است. به همین دلیل نیاز است که بتوان با در نظر گرفتن رضایت کاربران و صرفه جویی اقتصادی، آلودگی محیط زیستی ناشی از حمل و نقل را، که یکی از مشکلات اساسی شهرهای بزرگ هست، به حداقل رساند. در این مقاله با معرفی روش تحلیل شبه سلسله مراتبی و استفاده از آن، مقایسه ای بین گزینه های مختلف حمل و نقل با در نظر گرفتن معیارهای گوناگون تصمیم گیری صورت گرفته و در نهایت بهترین حالت حمل و نقل انتخاب گردیده است. به منظور ارائه مثالی کاربردی از این روش مسیر حد فاصله چهارراه ولیعصر تا میدان آزادی به عنوان نمونه مورد مطالعه انتخاب گردیده است. معیارهای مهم تصمیم گیری کاربران: زمان سفر، راحتی و هزینه سفر در بین گزینه های مختلف حمل و نقل همچون: تاکسی، اتوبوس تندرو و مترو در نظر گرفته شد. پس از تهیه پرسشنامه و تکمیل کردن توسط کاربران، با تحلیل داده ها به روش تحلیل شبه سلسله مراتبی بهترین حالت حمل و نقل عمومی از دیدگاه کاربران (مسافران) انتخاب گردید که در مسیر مورد مطالعه مترو به عنوان بهترین حالت حمل و نقل عمومی مشخص شده است.

کلمات کلیدی: تعیین حالت بهینه؛ حمل و نقل عمومی؛ شبه سلسله مراتبی؛ انتخاب ناوگان حمل و نقلی.